במדינה

(המשך מעמוד 57)

בתחומי הקו־הירוק. אחריו התגייסו גדי אלגזי וחבר נוסף בקבוצה, גיא פילבסקי. השניים סירבו ונכ־לאו.

חבריהם לקבוצה של הכלואים נאבקים כל העת למען שיחרורם, ולמען הכרה בזכותם לא לשרת ב־שטחים הכבושים. אולם אלגזי החליט שלא להסתפק בתמיכת חב־ריו. בעתירה יוצאת־דופן פנה ה־חייל החבוש לבית־הדין־הגבוה־לצ־דק. בעתירתו הוא מבקש, באמצ־עות פרקליטו, עורך־הדין אבי בר־דוב, כי שר־הביטחון, ראש־אגף כוח־אדם במטכ"ל ומפקד גייסות השריון יבואו וינמקו "מדוע לא יאפשרו לאלגזי לעשות את שירו־תו הצבאי בהתאם לקול־מצפונו ולשרת בתחומי הקו־הירוק; מדוע לא יצוו על שיחרורו המיידי של אלגזי, הנמצא במעצר צבאי (מע־

אלגזי (מימין) וחבריו בקבוצת ה־27
דגל שחור

בר לקו הירוק), בגין סירובו לשרת בשטחים, ועל החזרתו אל תחומי הקו הירוק לאלתר; מדוע מופלה אלגזי לרעה מחיילים אחרים ב־צה"ל, אשר שילטונות הצבא סיפקו בידם אישור לשרת בתחומי הקו־הירוק, בהתאם לצו מצפונם, כפי שעולה בעליל מהמיסמכים ה־מצורפים לעתירה זו."

אלגזי נידון אמנם לתקופת מח־בוש של 35 יום רק בשבוע שע־בר, אך הוא נמצא במעצר־צבאי מאז ה־10 ביוני 80'. נימוקי ה־עתירה שהגיש לבג"ץ מגוללים את הקורות אותו לפני המעצר ובעת המעצר. "בתום הטירונות עבר אלגזי לבית־הספר לשיריון, הנמ־צא בתחום הקו־הירוק," נאמר ב־עתירה. "שם סיים קורס תותחן־טנק, בציון גבוה (95 מתוך 100) וללא עבירות משמעת.

"עם סיום הקורס הודיעו לאלגזי כי עליו להתייצב, בתשיעי ביוני 80', במקום התכנסות בתל־אביב, ממנו יוסעו, הוא ואחרים, ליחידה אליה הוצב.

...אלגזי הודיע לקצין שאין בכוו־נתו להיפקד מהשירות. הוא הב־היר כי יתייצב בנקודת הכינוס, לקראת היציאה לבסיס הג"ל, וי־דיע למפקד האחראי לנסיעה, כי לא יצטרף לנסיעה שיעודה להגיע מעבר לקו הירוק.

...אלגזי התייצב בנקודת הכי־נוס במועד שנקבע, כדי להודיע, כי לא יצטרף אל הנוסעים מהטעמים שפורטו לעיל. להפתעתו לא מצא למי להודיע את הודעותיו ודעותיו, כיוון שפרט למסיימי ה־קורס הג"ל ונהג האוטובוס לא נכח במקום איש בעל דרגה פיקודית כלשהי (לרבות מש"ק).

הרס"ר איים. "אלגזי לא עלה על האוטובוס אשר יצא ל־עיר שכם, כאמור, ללא כל מפקד (בניגוד לכל הוראה ונוהג). הוא פנה אל קצין־העיר תל־אביב ומשם אל מיפקדת הגייס.

"במיפקדה רואיין אלגזי על־ידי קצין כוח־האדם של הגייס. בתום הראיון הורה הקצין לאלגזי לצאת לחופשה בת יום אחד, עד למחרת בבוקר. גם בראיון זה לא ניתנה לו תשובה ברורה כלשהי.

"ביום ה־10 ביוני 80' התייצב אלגזי במיפקדת הגייס ונצטווה להצטרף לרס"ר סוויסה, רס"ר ה־גדוד אליו היה אמור להיות מו־צב. לפני שעלה אל הג'יפ בירר אלגזי, בשיחתו עם רס"ר סוויסה, את יעד הנסיעה. זה הצהיר בפניו, כי יעד הנסיעה הוא העיר בית־שאן.

"בדרך הבין כי מובילים אותו בהרמית אל מעבר לקו־הירוק. ניס־יונותיו להבהיר נקודה זו עם ה־רס"ר הנ"ל לא העלו דבר. ואמנם, בתום הנסיעה גילה עצמו בבסיס צבאי הנמצא מעבר לקו־הירוק, אותו בסיס עצ־מו אליו כיוון עצמו הרס"ר מלכ־תחילה, וממנו ניסה אלגזי להימ־נע.

"שילטונות צה"ל, ובכלל זה פרקליט פיקוד המרכז, אינם מכ־חישים כי אלגזי הועבר בכחש מע־בר לקו־הירוק אל הבסיס הנ"ל. בתוך הבסיס ירד הרס"ר סוויסה מהג'יפ והורה לאלגזי לרדת גם הוא. לציווי זה ענה בסירוב למלא פקודה.

"הרס"ר איים לעשות שימוש, כזכותו בחוק, בכוח, על־מנת לאל־צו לבצע את הפקודה לרדת מה־ג'יפ. לכך נענה על־ידי אלגזי כי זו הדרך היחידה להורידו מהג'יפ.

"בשלב זה הופיע הפסיכולוג ה־חיבתי, רב־סרן גד תמיר, שנוד־מן למקום במיקרה. זה שיכנע את אלגזי לרדת מהג'יפ, לצורך שיחה איתו ולאחריה ראיון עם מפקד הגדוד."

דגל שחור. אלגזי התמיד ב־סירובו גם בפני מפקד הגדוד. לכן נעצר, הועמד לדין מישמעתי וני־רון למחבוש. הוא ביקש להישפט בפני בית־דין צבאי, אך בקשתו נידחתה והוא נשפט בפני המפקד ביחידה.

הסרבן טען, כי הוא רוצה להיש־פט בפני בית־דין, כדי שיוכל לה־יות מיוצג על־ידי פרקליט בהליך מישפטי כה עקרוני לגביו. אלגזי הסביר כי הוא משוכנע, שבעזרת פרקליט מלומד יצליח להוכיח, כי "הפקודה לשרת בשטחים היא פקודה בלתי־חוקית, שדגל שחור מתנוסס מעליה." כדוגמה הביא אלגזי את תקדימי מישפט כפר־קאסם.

בסיום העתירה נאמר, כי "היעת־רות בית־מישפט מכובד זה לצו המבוקש רק תשווה את מצבו של אלגזי למצבם של אחרים המחזיקים בדעות דומות, ואינם מאולצים ב־אמצעות כליאה להסיר את דעתם ואמונתם."

חיים ללא רגלַיים

(סוף מעמוד 63)

פעילים. הפשע שעשו לי ליכד את האנשים עוד יותר. אני וגם הם מוכנים להקריב עוד יותר. למרות שאין לי רגליים אני מר־גיש את עצמי יותר חזק, כדי להג־שים את המטרות שלנו. לכל אחד מבני העם הפלסטיני יש אותה המטרה. יחד נפעל למען הגשמת הזכות שלנו להגדרה עצמית: הק־מת מדינה פלסטינית והשכנת שלום אמיתי!"

אל־שכעה סובל עדיין מכאבים ברגליו. התופעה הקרויה "פאנטום" עדיין מציקה לו. תופעה זו מתגלה אצל אנשים שאברים מגופם נקט־עו, במשך תקופה מסויימת אחרי הקטיעה. האיש מרגיש כאילו אב־ריו הקטועים עדיין עימו. "על הכאבים האישיים אתגבר," אומר אל־שכעה, "אני מסוגל להתמודד עם כל הקשיים האלה."

אשתו של אל־שכעה, עינאייה, אינה חוסכת כל מאמץ לדאוג למחסורו של בעלה. עינאייה גם שהתה ליד מיטתו של בעלה בת־קופה שבה היה מאושפז בבית־החולים בעמאן. בנוסף לטיפולה המסור הוא מקבל גם עיסויים מ־ידיו של פיסיותרפיסט המגיע ל־ביתו מידי יום.

לאל־שכעה ארבעה ילדים. בתו הקטנה, ראדיר בת ה־4, היתה נו־כחת בעת שאביה נפצע. היא ראתה במו עיניה כיצד הוצא אביה מתוך המכונית הבוערת, כששתי רגליו קטועות. הטראומה הדירה שינה מ־עיניה של ראדיר, והיא העבירה את הלילות בבית קרובי משפחה. רבשבוע שעבר, בהשפעת אביה, נאתה ראדיר לחזור גם היא. כש־חזר, אמרה לאביה: "אתה צריך לנסוע בישראל!"

ביתו של אל־שכעה ממלאים עד אורחים רבים, הבאים לבר־כו אחרי שעות העבודה בעי־ריית פתוח בפני כולם, ואל־שכ אינו משיב את פניו של איש ריק. "לפעמים אני מקבל אנשים אפי בזמן האוכל," סיפר. "ה־אורח אינם מפסיקים לבוא במ־שך שעות היום.

"כ אני משתדל לחזור לחיים תקינ עד כמה שאפשר. אני לא משלחת עצמי. העובדה שאי־בדתי רגליי שינתה את חיי. אבל מנסה לסגל את עצמי. אני עה את אותם הדברים ש־עשיתי פני הפציעה. אשתי ואני הקדשנ תמיד הרבה תשומת־לב לילדים אנחנו ממשיכים באותה הדרך.

"עינ ואני נוהגים לשוחח עם היים בצורה פתוחה על כל נושא. ם התעוררה בעיה, נהגנו לדון ב ולפתור אותה כולם ביחד. אני מוחה עם הילדים גם על הנכות לי וביחד, אני מאמין, נת־גבר ע כל הבעיות.

"אניאוהב טבע. לפעמים אני רוצה עאת לטייל בחוץ. אבל עם העגלה זה קשה. אני מסתפק ב־ישיבה על המירפסת. יש לי טרנ־זיסטור קטן. אני יושב איתו על המירפסת, מריח את הטבע ושומע חדשות. אני משתדל גם לקרוא הרבה עיתונים, כדי להיות מעודכן בכל מה שקורה בעולם."

על מבצעי הפשע אין אל־שכעה מרחיב את הדיבור. כמו למרבית תושבי הגדה, אין גם לו ספק לגבי מוצאם של מניחי הפצצות ולגבי מי שהאחריות למעשה מוטלת עליו. אולם אל־שכעה מחייך ומע־דיף לשאת את עיניו אל העתיד. כפי ששמה מיד אחרי פציעתו. אז, כמה שעות אחרי שנפצע, אמר אל־שכעה לכתב העולם הזה: "או־תם שרצו לרצוח אותי, הצליחו לקחת ממני רק את רגליי. אבל אפילו זה רק מקרב אותי לאדמתי, ומחזק את המאבק שלי למען עמי. מי שיש לו רגליים יכול ללכת על אדמתו. לי אין כבר רגליים, לכן לעולם לא אנטוש את עמי ואת אדמתי!"

יוסי הייטין

סקופ של דניש
לקוראי „העולם הזה" בלבד

בעמוד 58 מופיעה רשימת פריטי ריהוט הנמצאים במכירה מיוחדת בחנויות דניש ברחבי הארץ.

המכירה תימשך 6 ימים בלבד, ותתחיל ב־26.7.80.

רק קוראי העולם הזה יכולים להנות מהאפשרות לרכוש מהמכירה יומיים לפני תחילתה לקהל הרחב!

המתמודדות על תואר
מלכת המים 80'
תצגנה בתחרויות את

נעלי מרינו Merano

אופיר טורס
עולם אבהישגיך.

החברה מיספר 1 לטיולים מאס וחופשות נופש, תערוך ככל המועמדות לת בתחרות

מלכת המים 80'

סיורים נפלאים לדקפי, קניון, אתונה על כל אוצרותיה ושייט לסירוניים. את הבנות ילוו מדריכי **טורס** המנוסים, המכירים את כל הבילוי ביוון.

חברת **אופיר טורס** תארגן לועמדות במלון „טיטניה" המפואר בממוקם במרחק קצר מכל אתרי התיי

תן טרמפ ל